

Sursa: Sorin Alpetri, *Între timp și veșnicie – Viața Părintelui Arsenie Papacioc*, Editura Accent Print, 2014, pag. 175-176

**PĂRINTELE
EFREM KATUNAKIOTUL**
(1912 - 1988)

BUCURIA CRUCII

Bucuria mângâie, dar nu
apropie de Dumnezeu. Ea te înșeală

și tu uiți de calea cea strâmtă, de
crucea de purtat. Eu, de multe ori,
din prea mare bucurie, am primit
vătămare. Necazurile, ispitele și
strâmtorările te curățesc și simți
apropierea de Dumnezeu. Crucea te
face smerit și îți aduce învierea.

Sursa: Părintele Efrem Katunakiotul,
*Călăuză Duhovnicească, Sfaturi ale
nevoitorilor ortodocși din veacul al XX-lea*,
Editura Sophia, 2015, pag. 139

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 20 iunie	08:30	Utrenia, Sfânta Liturghie → <i>Sfânta Treime</i>
Mărti 21 iunie	18:00	Sfântul Maslu
Joi 23 iunie	18:00	Vecernie și Litie
Vineri 24 iunie	08:30	Sfânta Liturghie → <i>Nașterea Sfântul Proroc Ioan Botezătorul</i>
Sâmbătă 25 iunie	18:00	Vecernie și Litie
Duminică 26 iunie	08:30	Utrenia, Sfânta Liturghie → <i>Duminică I după Rusalii</i>

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București
Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro

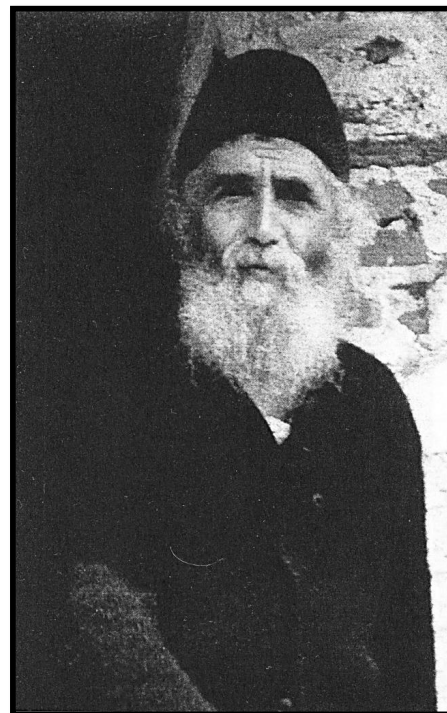

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

De mila Domnului plin este pământul.
(Psalm 32, vers 5)

Nr. 171 / 19 iunie 2016

**SFÂNTUL
PAISIE AGHIORITUL**
(1924 - 1994)

DESPRE GÂNDURILE RELE

Depinde de felul cum înfruntă
fiecare încercările. Cei care nu au
intenție bună, îl hulesc pe
Dumnezeu atunci când trec prin
diferite încercări. – De ce să sufăr eu
aceasta? – spun ei. Iată, acela are
atâtea bunuri! Dumnezeu este
acesta? Nu spun: Am greșit!, ci se
chinuiesc.

Iar cei cu mărime de suflet
spun: "Slavă lui Dumnezeu!"
Încercarea aceasta m-a dus lângă
Dumnezeu. El a îngăduit-o pentru
binele meu." Și, dacă mai înainte se
poate să nu fi călcat deloc în
biserica, după aceea încep să
meargă regulat la biserică, să se
spovedească, să se împărtășească.
De multe ori Dumnezeu chiar și pe
oamenii cei mai împietriți îi aduce la
un moment dat printr-o încercare, la
o astfel de mărime de suflet, încât ei
înșiși se întorc spre bine și își

ispășesc păcatele prin durerea ce o simt pentru tot ce au făcut.

Atunci când sugi ca pe bomboană gândurile rele este rău. Să încerci să nu sugi gândurile acestea care pe dinafară sunt zaharisite, iar pe dinlăuntru au otravă, și apoi să deznădăjduiești.

A-i trece omului gânduri rele prin minte nu este un lucru neliniștitor, pentru că numai îngerilor și celor desăvârșiți nu le trec gânduri rele. Neliniștitor este atunci când omul nivelează o bucată a inimii sale și îi primește pe lupii cei cu aripi – pe diavoli. Dacă vreodată se va întâmpla asta, imediat trebuie spovedanie, cultivarea aeroportului și plantarea de pomi roditori, pentru ca inima să devină iarăși rai. Gândul vine ca un hoț, iar tu îi deschizi ușa, îl bagi înlăuntru, începi discuția cu el, și după aceea acela te fură. Discută cineva vreodată cu hoțul? Nu numai că nu discută, ci încuie și ușa ca să nu intre înlăuntru. Se poate să nu discuți cu el, dar de ce îl lași să intre înlăuntru?

Cunosc un tânăr care deși este inteligent, crede în gândul său care îi spune că nu este echilibrat. Primind gândurile ce i le aducea dracul, acestea i-au creat o grămadă de complexe. A avut chiar și o încercare de sinucidere, care i-a topit pe părinții lui. Dumnezeu i-a dat puteri și harisme, dar pe toate i le netrebnicește vrăjmașul și astfel se chinuiește și pe el, și pe alții. Nu pot să înțeleg de ce primește aceste

gânduri drăcești și își face viața chinuită, împotrivindu-se astfel și lui Dumnezeu, Care ne face atât de mult bine și ne iubește. Oricâte i-ai spune unui astfel de om, nu se folosește. Dacă nu va înceta să creadă gândurile ce i le aduce vrăjmașul, se va osteni în zadar.

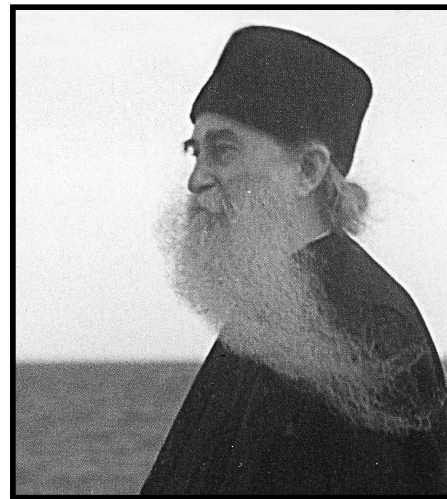
Cel sensibil nu este slab sufletește, nu este bolnav.

Nu, mărimea de suflet și sensibilitatea sunt harisme sufletești, dar din păcate diavolul reușește să le exploateze. Pe un om sensibil îl face adeseori să exagereze lucrurile ca să nu poată trece peste o greutate, sau dacă reușește puțin să o rezolve, dar mai apoi cedează, îl face să deznădăjduiască, să se chinuiască și în cele din urmă să se epuizeze.

Dacă ar pune în valoare sensibilitatea moștenită, ea ar deveni cerească, dar dacă o lasă ca să o exploateze diavolul, se va pierde. Pentru că dacă omul nu își pune în valoare harismele sale, atunci le exploatează diavolul. Și astfel aruncă darurile lui Dumnezeu. În loc să-i fie recunoscător lui Dumnezeu, le ia pe toate anapoda.

Cel sensibil, atunci când crede gândului său poate sfârși chiar și la psihiatrie, în timp ce acela indiferent, cu al său “nu mă interesează”, desigur, nu merge bine, însă cel puțin nu sfârșește în psihiatrie. De aceea diavolul îi urmărește pe oamenii sensibili.

Sursa: Sfântul Paisie Aghioritul, *Cuvinte de nădejde celor fără de nădejde*, Editura Sophia, 2008, pag. 58-60

PĂRINTELE ARSENIE PAPACIOC

(1914 - 2011)

DESPRE ATEISM ȘI LUCRAREA BISERICII

Vezi, spunea părintele unui coleg de celulă, de aceea speranțele trebuie să le punem în Dumnezeu și viața să ne-o dăruim lui Hristos. Aici trebuie dusă lupta și afirmată poziția și atitudinea, pentru că nu se poate ști cum aranjează Dumnezeu drumul ca până la urmă să iasă bine. Ai văzut că la noi în țară, deși a fost regim comunist, Biserica a înregistrat succese și cuceriri care în vremurile așa-zise libere nu numai că nu s-au făcut, dar nici nu se

puteau realiza. A trebuit să vină nenorocirea asta pentru ca în Biserică să se pună ordine și disciplină și poporul delăsător de ieri să se ridice astăzi solidar și preocupat de cele sufletești, la un nivel de trăire nou. E adevărat că afară au apărut ateii și că acești oameni sunt oarecum susținuți, dar apariția lor fâțișă n-a făcut decât să-i întărească pe ceilalți, încât Biserica a câștigat prin ei. Și ei, ateii, să nu crezi că sunt așa cum se arată, cei mai mulți afișează ateismul lor numai de formă. Eu am avut ocazii foarte multe să constat acest lucru. Nu de puține ori la mănăstire veneau pe ascuns oameni de partid și chiar securiști să-i dezleg, să-i cunun, sau să le botez câte un copil și pot spune că de multe ori am surprins poziții și scăpări chiar la cei care mă anchetau, care m-au convins că nu sunt deloc ateii, așa cum o spun, desigur în alte ocazii.

Situația afară nu-i chiar așa de grea cum pare celor mai mulți din pușcărie. E mult mai bună decât a fost vreodată până acum. Deși pare ciudat, acesta este adevărul. Așa că mâine, și acest mâine e adevărat că poate fi mai târziu pentru noi, n-o să fie deloc de mirare când coșmarurile astea vor dispărea. Până atunci însă trebuie să facem ce putem, adică să consolidăm legătura sufletească a acelor care suferă și să-i ocrotim ferindu-i de furia dușmanului.